

Henseende bøje mig, hvis der kommer et stærkt Ønske frem fra begge Rigsdagens Ting.

Det ærede 7de kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) mente, at § 2, saaledes som den blev vedtagen i Gaar, gaar for vidt i Specificering af Forholdet mellem Handelschefen og den administrerende Direktør. I det Lovforslag, som blev udarbejdet af Ministeriet efter Forhandling med forskellige grønlandskyndige, gik man endnu videre i Specificeringen. Nu har Landstingsudvalgets Flertal fundet, at det var for vidt-gaaende og har indskrænket sig til det; der foreligger i § 2, som den blev vedtagen i Gaar. Jeg har fundet, at man nok kunde gaa med til dette, men slet ikke at sætte andet, end at den paagældende Handelschef skal være Ministerens sagkyndige Raadgiver, vilde, maaske ogsaa for Direktøren, være mindre heldigt. Som Paragraffen nu er affattet, giver den Direktøren Berettigelse til at sige til Handelschefen: Du skal foretage de og de Indkøb og Salg. Der kommer derved til at hvile noget mere Ansvar for disse Køb og Salg paa Handelschefen, end hvis der kun havde staaet, at han er raad-givende, da dette til en vis Grad kunde opfattes, som om Direktøren selv personlig skulde foretage disse Køb og Salg; hvad der ikke er Meningen og ikke bør være Meningen. Den Specification, der er, er den mindste, der kan og bør være, men det er et Vidnesbyrd om, hvordan Opfattelserne have ændret sig siden 1908; hvor man trak saa skarpt et Skel, som der kunde trækkes, mellem Handelschefens og Direktørens Stilling, idet man sidestillede dem med hinanden.

Med Hensyn til et eventuelt Salg af Grønlandske Handels Plads skal jeg sige, at jeg er enig med det ærede 7de kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) i, at det er en altfor kostbar Plads at have liggende til den Forretning, Staten driver gennem den grønlandske Handel. Jeg havde i Fjor Lejlighed til at konferere med begge Tingenes Finansudvalg om et eventuelt Salg af hele Pladsen eller en Del af den. Det er den Vej, en Minister sædvanligvis gaar, naar der er Tale om at afslutte saadanne Forretninger, da en saadan Forretning selvfølgelig maa sluttes under Forbehold af Rigsdagens Sanktion. Det er altid heldigt at konferere med Tingenes

Finansudvalg, ikke alene om selve Forretningen, men ogsaa om de Vilkaar og Betingelser, hvorpaa den afsluttes. Da jeg ikke hos Rigsdagens Finansudvalg mødte nogen større Tilslutning til et saadant Salg, har jeg ikke i Aar fundet Anledning til at gøre et nyt Forsøg — omend der ogsaa i Aar har været Forespørgsler om, hvorvidt der var Mulighed for et Køb af Pladsen; jeg gaar ud fra, at der ikke hos Finansudvalgene er sket nogen Ændring i Opfattelsen af dette Spørgsmaal. — Jeg kan benytte Lejligheden til at oplyse, at da det ikke lod sig gøre med nogen Nytte paany at rejse Spørgsmaalet om Salg, har jeg søgt at leje en større Del af det store Pakhus og det Bolværk, der ligger mellem Pakhuset og Flydedokken ud, og paa den Maade skaffe os nogen Indtægt udover den Smule Indtægt, vi have af det store Pakhus, og jeg haaber, det i nogen Grad vil bøde paa det uheldige og uøkonomiske i at have en kostbar Plads liggende til en Forretning, der ikke paakræver en saadan kostbar Plads, som godt kunde erstattes af andre Havnearealer og Pladser, som Staten ejer. Men naar Rigsdagen i alt Fald for Tiden ikke har fundet det opportunt at gaa ind paa et Salg, har jeg ikke fundet Anledning til at forelægge et Lovforslag derom, og jeg har rettet mig efter de Menings-tilkendegivelser, jeg har faaet fra Tingenes Finansudvalg.

Enevold Sørensen: Det foreliggende Lovforslag maa jo nærmest betragtes som et Lejlighedslovforslag. Anledningen dertil er det ved Loven af 1908 etablerede Forhold, Sidestillethed mellem Direktøren og Handelschefen, og det er det, det er ønsket ændret. Ved Udvalgsbehandlingen er det ogsaa udtrykkelig fastslaaet, med den højt-ærede Ministers Tiltræden, at Loven særlig maa tage Sigte paa dette enkelte Punkt, idet de andre Bestemmelser, derunder Ændring af det øverste administrative Styre i Grønland, som var medtaget i Regeringsforslaget, nu er udgaaet. Ved første Behandling udtalte jeg min Betænkelighed ved, at Lovforslaget ikke holdt sig til dette ene Forhold, ikke holdt sig til at være en Ændring i et enkelt Punkt i Loven af 1908, som havde vist sig at være for teoretisk, men at man samtidig greb ind i